

סיפוריה של הצעירה ומספוריהם
 של אנשים אחרים, שהצליחו להימלט מגיא הצלמות בהונגריה, משתחורת תמונת אימים וזעזועית על אשר התרחש בבירה ההונגרית בשבועות האחרונים.

בדפסש אינה ניתנת עוד להכרה. לא נשאר בה כמעט בית אחד שלם. לא נותר רחוב שניתן לעבור בו. רוכעים שלמים נוערים באש, ימים תמימים. כל החצרות, הככרות והגנים הצבורים הפכו לבתרי קברות המוניים. אלפי הרוגים, ביניהם גם חיילים סובייטים או אנשי המשטרה החש-אית, מ טלים ברחובות באין קובר. כשמש-תררת למספר שעות הפסקת אש. עוברות מכוניות ואוספות את הגזיות להטלן לתוך הנחר.

אין מים, אין חשמל, אין מזון. הרחובות חסומים בחשמליות הפוכות, מכונית שרר פות ובאריקות אחרות מכל הסוגים, ש-קיימו המורדים. עשרות טנקים רוסיים ניצבים ברחובות. הם עומדים זוגית-זוגות בקרנות ובהסתעפויות הבתים, כשגנם מופנה אחר לשני, כך שכל טנק יכול לפתוח באש לכיוון אחר. על הגבעות מסביב לעיר ניצ-נות סוללות תותחים. הנכויות לחסל כל קן מ רדים. לועים עצומים, שנפערו כתוצאה מפגזיהם. נמצאים בכל הבתים העומדים ע-דין על תילם.

★ ★ ★

קרבנות אימים

מורדים לא נרתעו מהטנקים או מהתותחים, למרות שבידיהם רק נשק קל. כשהיו הטנקים הכבדים, בני 26 הטונות, מתקרבים לעמדת מורדים ומתחילים להמ-טיר עליה אש, היה אחד הנערים, לרוב ילד, מתחמק החוצה, כשבידו בקבוק נפט. הוא היה מטילו לתוך מנע הטנק והטנק היה עולה בלהבות. מכוניות היריה של ה-מורדים היו קוטלות את הצוות המתחמק מ-תוך הטנק. גופות חרוכות בפזות אימים מ נחות עד היום ברחובות, ואיש אינו יגש לגעת בהן.

האנשים היו נלחמים גם ללא נשק ביד. כשהיו נשמעות יריות באיזור מסוים, היו כל התושבים עוזבים מיד את בתיהם, נשים וילדים כאחד, ומתחילים לצעוד לעבר ה-חיילים הרוסים. לרוב לא ריחמו עליהם, ירו לתוך ההמון.

הקרב האכזרי והאימים ביותר התחולל ב-כל מקום בו פגשו המורדים באנשי ה-משטרה החשאית ההונגרית. גזיותיהם מת-גדנות מעל גשרי הדנובה ומעל העמודים

כיבוש סובייטי. חולית חיילי הצבא האדום בראשות קצינה, צועדת ברחוב מרכזי בבודאפשט הכבושה וחחרבה. במרכז התמונה נראים קרונות חשמלית הפוכים והרוסים, החוסמים את הרחוב. חזית הבית משמאל מלאה נקבי פגזים וכדורים שנסק קל.

ברחובות. רובן מסוידות בסיד לבן, שמרחו עליהן אנשי הצלב האדום למען לא יבאשו. כאשר שלטו הרוסים במצב, יצאו אנשי המשטרה החשאית מתוך מחבואיהם, החלו לתלות את המורדים שנתפסו. בפיות ה-תלויים או הכפותים לעמודים, תחבו פת-קאות וכרזות שהודיעו: "אדם זה נלחם למען הקפיטליזם!"

★ ★ ★

הרוסים חוזרים לעיר

פניו הצדדים מצטיינים באכזריותם. באחד הרחובות תפסה קבוצת מורדים אדם חשוד, ערום למחצה. לפי נעליו זיהו אותו כקצין סובייטי. תלו אותו כי שרגליו כלפי מעלה, והגיהו לו למות ביטורים.

אולם בעיקר היו אלה הרוסים שהצטיינו באכזריות. שני טנקים רוסיים הוצתו באש באחד הרחובות המרכזיים. ברחוב סמוך הוטלו רימונייך מתוך חלון אחד הבתים, על קבוצת חיילים רוסיים. תוך דקות ספורות הגיעו למקום טנקים סובייטיים ותותחים במספר רב, החלו להמטיר פגזים לכל ה-חלונות שברובע. באחד הבתים מצא חייל רוסי נער בן 13, שפתח לפניו את הדלת כשסכין בידו. צרור תת-מקלע קטע את ידו של הילד.

בחזית הבאריקות שהקימו, תלו המורדים את תמונותיהם של סטאלין, לנין ומלוטוב, באמרם: "שהרוסים יירו קודם במנהגיהם לפני שיפגעו בנו." באחד הרחובות הש-רעה שורת פצועים הונגריים לאורך ה-מרכבה. ממול היתה תחנת עזרה ראשונה. בכל פעם שאיש הצלב האדום היה מנסה לתצות את הרחוב כדי לעזר לפצועים, היה מקלע רוסי פותח באש. אנשי העזרה הראשונה זרקו חבלים למדרכה שממול. הפצועים קשרו את רגליהם ונגררו לרוחב הכביש, אל העבר השני.

אחרי חמישה ימי תקוה, בהם שלטו ה-מורדים בעיר וקיוו כי השיגו דרור לארצם, הגיע היום הקריטי: ה-7 בנובמבר, היום בו זרם הצבא הסובייטי בהמוניו חזרה לתוך העיר. האנשים עמדו על גנות ה-בתים, כשהם ממתנינים למטוסים אמריקאים שיבואו לעזרה. לאחר זאת השתתקו כולם. קבוצה של 1500 מורדים, שהתבצרה בה-ריסות הארמון המלכותי, נכנעה ללא קרב כמעט.

החיילים הסובייטיים שנכנסו לעיר בזוו-ושדדו מכל הבא ליד. הם נכנסו לבתים פרטיים ולחנויות, לחפש אחרי מורדים כ-יכול, המסו בדרכם כל דבר. הם אף הסירו מהגשים את שעוניהן ותכשיטיהן.

מספר ההרוגים בבירה ההונגרית מגיע ל-20 אלף. כאלפים איש בלבד הצליחו להימלט ולחצות את הגבול לוינה.

זאת היתה צורתה, ואלה היו תוצאותיה, של מלחמת החופש הקצרה של העם ההונגרי.

חלל אלמוני. גופתו של מורד הונגרי אלמוני, מוסלת ברחוב בבודאפשט. לידו מוסלת קטנת פלדה של חייל רוסי. מישהו כיסה את פניו במספחת צחורה, עליה רקומים פרחים.

עלי באריקות. כאן חיתה פעם כיכר מרכזית סואנת, של העיר בבודאפשט. המהויט חטטו את הניכר בטכנויות שופות, בקרונות חשמליות, בבולי עץ ושאר מיתקנים. גם כשהוכנעו אחרוני המורדים לא פנו החיילים מהרחובות והאשיט שעודם מלאים בהן.